

1. Obiekt

KOSCIOŁ O.O. DOMINIKANOW P.W.
SW. STANISŁAWA w zespole klasztornym

2. Czas powstania

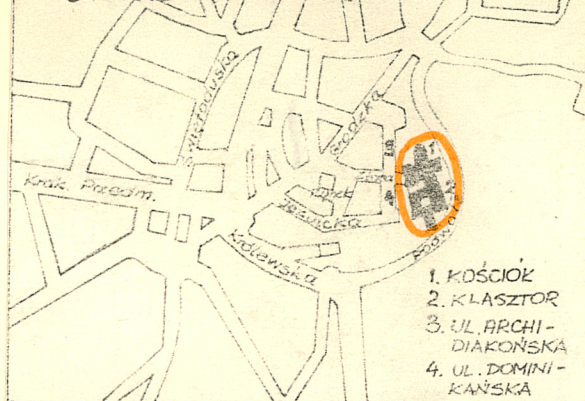
1342, 1575 do
1.60-tych XVII w.
1729-58,
1848-1854
1.70-te XX w.

3. Miejscowość

LUBLIN

11. Zdjęcia, rzut, przekrój, sytuacja, orientacja

STARE MIASTO

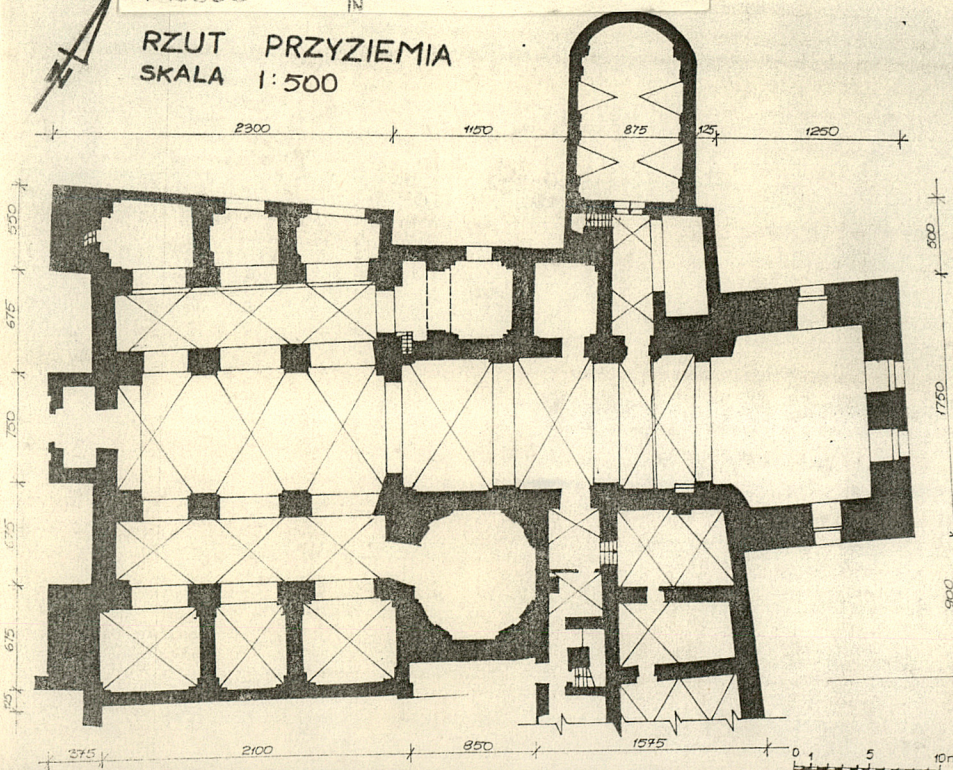

ORIENTACJA

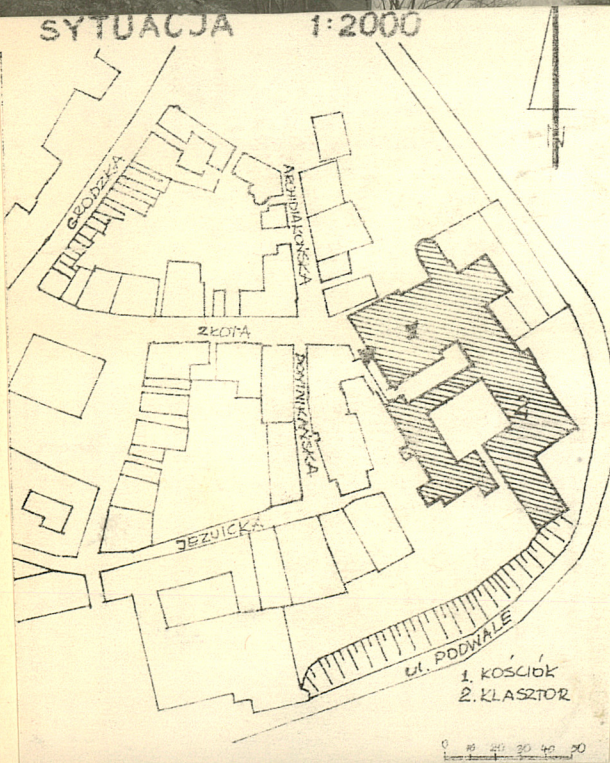
1:10000

RZUT PRZYZIEMIA
SKALA 1:500

SYTUACJA 1:2000

4. Adres

ul. Złota 9

nr hipoteczny

5. Przynależność administracyjna

Lubelskie

województwo

gmina

Lublin

pow. miejski

6. Poprzednie nazwy miejscowości

b.z.

7. Przynależność administracyjna

przed 1 VI 1975

Lubelskie

województwo

powiat

Lublin

8. Właściciel i jego adres

Zakon OO. Dominikanów
Lublin, ul. Złota 9

9. Użytkownik i jego adres

j.w.

10. Rejestr zabytków

Nr data

Kościół zbudowany w 1342 r. jako gotycki na miejscu drewnianej kaplicy Sw. Krzyża. Niszczony pożarami w latach 1505, 1550 odbudowany ponownie spalony w 1575 roku Odbudowywany, rozbudowany w l. 60-tych XVII-tego wieku w stylu "renesansu lubelskiego", renesansu, baroku. Z gotyckiej świątyni pozostały mury prezbiterium, naw bocznych, zakrystie. W końcu wieku XVI-tego w pracach przy odbudowie brał udział murator Rudolf Negróni. Powstaje szczyt fasady w stylu "renesansu lubelskiego" /Piotr Gallon ok. 1615 r./, wieża płu. /1668 r./, barokowa sygnaturka /1663 r./ Wznoszone są kaplice: w 1624 r. Różańca Świętego /Ossolińskiej/ fund. Katarzyny z Sierockich Ossolińskiej /sztukaterie z cechami warsztatu Jana Wolffa/; w l. 1615 - 1630 p.w. Drzewa Krzyża świętego /Sw. Dominika/ fund. Henryka Firleja bpa łuckiego ze sztukateriami Jana Wolffa; w l. 1645 - 1658 p.w. Świętego Krzyża /Tyszkiewiczów/ fund. Janusza z Łohojska Tyszkiewicza, Stanisława z Popowa c.d.

Sytuacja: Kościół stanowiący część zespołu dominikańskiego usytuowany jest na pld.-wsch. krańcu Starego Miasta, na części garbu wzgórza staromiejskiego. Orientowany, zamyka fasadą ulicę Żłotą, przylega od pld. do zabudowań klasztornych /skrzydła wsch., zach., małego dziedzińca/, graniczy od płu. z tyłami kamienic przy ulicy Archidiakońskiej, od wsch. wchodzi w strukturę zbocza wzgórza staromiejskiego, u podnóża którego ulica Podwale.

Materiał, konstrukcja, technika. Murowany z cegły palonej, kamienia wapiennego /dzwonnica płu./, na zaprawie wapiennej. Otynkowany- tynki gładkie wapienno-cementowe, polichromia /elewacja dzwonnicy płu./.

Sklepienia: murowane z cegły pełnej na zaprawie wapiennej, otynkowane z dekoracją stiukową, malowaną częściowo złoconą /kaplica Ossolińskiej, św. Dominika, M.B. Paryskiej, podłucza łuku tęczowego i kapl. Tyszkiewiczów/; polichromie /kaplica Tyszkiewiczów, M.B. Paryskiej, prezbiterium nad wielkim ołtarzem, II-ga zakrystia/; krzyżowe /prezbiterium, nawy/, krzyżowo-żebrowe /I-sza zakrystia/, kolebkowo-krzyżowe z lunetami /II-ga zakrystia/, żaglaste /III-cia zakrystia/, kolebkowe z lunetami /kaplica Paryska/, kopuła /kaplice za wyjątkiem kaplicy Paryskiej/, płaskie /kruchta/.

Wieżba dachowa - drewniana o konstrukcji wieszarowej, storczykowej, krokwiowo-płatwiowej.

Pokrycie dachu - dachówka holenderka /korpus nawowy, prezbiterium/, blacha miedziana i ocynkowana.

Podłogi - posadzka marmurowa, lastriko, cementowa, deskowa na legarach /na chórze muzycznym kościoła, kaplicy Paryskiej, III - zakrystiach.

Schody - metalowe, kręte /na chór muzyczny kościoła/, z cegły o drewnianych trebach, trzybiegowe /na dzwonnice/, murowane, jednobiegowe

Okna - ramy metalowe, wielokwaterowe, po części okratowane, stolarka drewniana, dwuskrzydłowe /dzwonnica/ oraz wielokwaterowe /dobudowane zejście do piwnic od strony pld./.

<p>14. Kubatura</p> <p>13.900 m³</p>	<p>15. Powierzchnia użytkowa</p> <p>1.430 m²</p>	<p>16. Przeznaczenie pierwotne</p> <p>sakralne</p>	<p>17. Użytkowanie obecne</p> <p>sakralne</p>
<p>18. Prace budowlane i konserwatorskie, ich przebieg i dokumentacja</p> <p>W latach 1952 - 1967 odrestaurowano tynki fasady, obito blachą drewniany szczyt wsch. korpusu nawowego, odnowiono kaplice wzdłuż naw bocznych /1952/, kaplicę Tyszkiewiczów, św. Dominika, M.B. Paryskiej/w l. 1954-9/, usunięto belkę tęczową z krucyfiksem umieszczoną pod łukiem oddzielającym prezbiterium od nawy. W latach 1972 - 4 wymieniono stolarkę okienną na metalowe ramy, zabezpieczono sklepienia, pobielono wnętrze kościoła wykonano instalację ogrzewczą. W l. 1976, 1978: przetarto i uzupełniono tynki fasady elewacji płn., wsch., zabezpieczono blachę dachów, gzymsów, pokryto nową blachą ocynkową dachy wież, rekonstrukcja polichromii elewacji wieży płn., dobudowa przeszklonego zejścia do odrestaurowanych piwnic pod kościołem /od pld./ zaadaptowanych na potrzeby dydaktyczne.</p>		<p>19. Stan zachowania (fundamenty, ściany zewnętrzne, ściany wewnętrzne, sklepienia, stropy, konstrukcje dachowe, pokrycie dachu, wyposażenie i instalacje)</p> <p>Ogólny stan techniczny obiektu dobry.</p> <p>Fundamenty - stan dobry</p> <p>Ściany zewnętrzne, wewnętrzne - j.w.</p> <p>Sklepienia - stan dobry, niewielkie spękania tynku w nawach bocznych,</p> <p>Dach:</p> <p>wieżba - stan dobry</p> <p>pokrycie - niewielkie naruszenie dachówek, ubytki farby pokrywającej blachę /kaplice boczne/,</p> <p>Posadzki, podłogi - stan dobry</p> <p>Okna, drzwi - j.w.</p> <p>Schody - j.w.</p> <p>Instalacje - j.w.</p>	
		<p>20. Najpilniejsze postulaty konserwatorskie</p> <p>Wymiana naruszonych dachówek, odnowienie, pokrycie farbą zabezpieczającą blachy dachów nad kaplicami bocznymi. Konieczność przetarcia tynków i pobielenie sklepień, zwłaszcza nad nawami bocznymi łącznie z filarami międzykowymi, ścianami.</p>	

21. Akta archiwalne (rodzaj akt, numer i miejsce przechowywania)

Archiwum OO.Dominikanów w Krakowie: Akta Kościoła
i klasztoru Dominikanów 1858-1938, syn.
Lp 3; kopiarz dokumentów klasztoru OO.
Dominikanów w Lublinie z 1.1409-1612,
sygn.LB.6; Akta konserwacji kościoła
i klasztoru OO.Dominikanów w Lublinie
z 1.1419-1646, sygn.Lb. 93.

c.d.

22. Bibliografia

Ciświcki T. Najpoważniejsze pamiątki Lublina.
Lublin 1917.
Eustachiewicz J., Fresk w kaplicy św.Krzyża
przy kościele OO. Dominikanów w Lublinie /W:/
"Roczniki Humanistyczne". VI, z.4.1957.
Gołąb B.op.Przewodnik po zabytkowym kościele
dominikańskim w Lublinie. Lublin 1965/maszynopis/
Kłoczowski J., Zakon Braci Kaznodziejów /W:/
Studia

c.d.

23. Źródła ikonograficzne i fotograficzne (rodzaj, miejsce przechowywania, sygnatury)

Widok miasta Lublina. Miedzioryt Abrahama
Hogenberga. Kolonia 1617.
Obraz "Pożar miasta Lublina z 1719 r." z kość.
OO.Dominikanów w Lublinie.
A. Lerue. Albumy Lubelskie. Warszawa 1857.

c.d.

24. Uwagi różne

25. Opracował

tekst Marek Michoński 01.1992 r.
imię, nazwisko, data, podpis
plany, rysunki j.w.
imię, nazwisko, data, podpis
zdjęcia fotogr. j.w.
imię, nazwisko, data, podpis
miejsce przechowywania negatywów PSOZ Lublin

KARTA PO WYPEŁNIENIU PODLEGA OCHRONIE NA PODSTAWIE PRZEPISÓW PRAWA AUTORSKIEGO !

26. Adnotacje o inspekcjach, informacje o zmianach (daty, imiona i nazwiska wypełniających)

27. Załączniki

1 - 7

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSCIOŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 12 i fot.
--------------------------	--	--

c.d.

c.d. 12. Witowskiego w stylu wczesnobarokowym, manierystycznym przez muratora Jana Cangerle, sztukatora Baptista Falkoniego, malarza Tomasza Muszyńskiego /"Sąd Ostateczny" na podniebiu kopuły/. W l. 1643 - 1660 zbudowano sześć kaplic wzdłuż naw bocznych kościoła: wzdłuż nawy płn.kaplice: ok. poł. XVII-tego wieku Przemienienia Pańskiego /fund. Wacława Hulewicza/, P.Jezusa /fund. Stanisława z Karszmina/ Sw. Stanisława. Wzdłuż nawy południowej: ok. 1660 r. Marii Magdaleny /fund.Konstantego Szaniawskiego/, św. Katarzyny a ok. 1643 r. Sw.Tomasza z Akwinu /fund. ród Pszonków/. W połowie XVII-tego wieku wzniesiono przy prezbiterium kaplicę M.B.Ruszlowskiej. Na lata 60-te XVII-tego wieku przypadają prace przy: przesklepieniu kościoła, jego wystroju, modernizacji wnętrza. Kolejny etap rozbudowy i modernizacji świątyni w latach 1729 - 1758. W 1729 r. barokowa kaplica M.B.Paryskiej /fund. Anny z Rzewuskich Krasickiej/ z freskiem z I-szej połowy XIX-tego wieku /Makowskiego/; 1758 r. - chór organowy, rokokowy /wg planów Józefa Gringenberg, Franciszka Placidiego; prace przy dachach kaplic bocznych zniszczonych pożarem w 1732 roku. W latach 60-tych XVIII-tego wieku prace przy wystroju, wyposażeniu kościoła. Ponowna restauracja w l. 1848 - 54 - 60-tych: 1848 - 1854 - dobudowa drugiej wieży /płd./w fasadzie oraz kruchty, likwidacja jatek przylegających od północy, wymiana blachy na kopule Sw.Dominika, położenie blachy nad kaplicami bocznymi /płn./. Były to ostatnie prace przed kasatą klasztoru w 1864 r., przekształceniu go w klasztor "etatowy" a następnie wywiezieniu zakonników w 1886 roku. Kościół przejmuje duchowieństwo świeckie, które w latach 1893 - 1900 przeprowadza kompleksowe prace restauracyjne: m.innymi wzmocniono fundamenty od ulicy Podwale, przemalowano polichromię "Sądu Ostatecznego" /Wojciech Stępień/. Ponowny remont kościoła w l. 1931 - 1934: odnowienie fasady, zabezpieczenie walącej się kopuły kaplicy Sw. Dominika, położenie nowej miedzianej blachy na sygnaturce. W 1938 roku kościół i klasztor przejmuje Dominikanie, którzy do 1940 r. prowadzą prace przy poprawie dachów nad korpusem nawowym, kaplicach, dzwonnicy. Po uszkodzeniach wojennych w 1944 roku odbudowano latarnię kaplicy Tyszkiewiczów, c.d.

Wkładkę założył:

M.Michonński

Miejsce przechowywania negatywów:PSOZ Lublin

Z-d Poligr. Jan Jasiński W-wa, ul. Wolna 13, tel. 12-43-83

Wzór ODZ 1978 r.

Fragment szczytu fasady

Elew. kaplicy Paryskiej

Fragment fasady

Szczyt fasady

Nawa główna

Nawa główna-chór muzyczny

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIOŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 12, 13 i fot.
--------------------------	--	--

c.d. 12. poprawiono częściowo nadwyrężoną kopułę kaplicy Ossolińskiej, oraz ścianę nad kaplicą Paryską.

c.d. 13. Drzwi - drewniane, płycinowe, 1-2 skrzydłowe, 2-skrzydłowe w górnej części przeszklone, pełne z dekoracją sznycerską z nadświetlem /główne wejście/, płycinowe 5-skrzydłowe w części górnej przeszklone ze skrzydłami bocznymi wahadłowymi, opatrzone kratami /pod chórem muzycznym/, deskowe, 1-skrzydłowe /do dzwonnicy/ żelazne, kute nabijane ćwiekami /z I-szej do II-giej zakrystii/, żelazne, kute kraty dwuskrzydłowe /do kaplic Ossolińskiej, Sw.Dominika/.

Instalacje - elektryczna, odgromowa, c.o. gazowe wtłaczające powietrze do wnętrza kościoła oraz piece kaflowe /kaplica M.B.Paryskiej/.

Rzut. Trzynawowy z dwoma wieżami, kruchtą od zachodu, kaplicami wzdłuż naw bocznych i ich zakończeniu /od wsch./, kaplicami po płu. stronie prezbiterium i jedną na jego zamknięciu /od wsch./, zakrystiami, przejściem do klasztoru po płu. stronie prezbiterium. Prezbiterium trzyprzęsłowe, kaplice od południa na rzucie wydłużonego prostokąta /Ruszkowska/, kaplica na zamknięciu /Tyszkiewiczów/ na planie kwadratu, zakrystie /trzy/ na planach prostokątów w układzie amfiladowym, z których I-sza dostępna z prezbiterium i z przejściem do klasztoru. Nawy - trzyprzęsłowe, boczne węższe, otwarte do prostokątnych kaplic bocznych /trzy po obu stronach/. Kaplice na zamknięciu naw bocznych /od wsch./; nawy płu. na rzucie dużego i małego prostokąta - przedsiónek /Ossolińskiej/; nawy płu. na planie kwadratu o ściętych narożach /Sw.Dominika/. Wieże usytuowane na osiach kaplic bocznych, kruchta na osi nawy środkowej na rzutach prostokątów.

Bryła. Górujący korpus nawowy halowy nakryty dachem dwuspadowym z sygnaturką, szczytem od zach. prezbiterium niższe z dachem dwuspadowym zamknięte masywną bryłą kaplicy Tyszkiewiczów nakrytą kopułą z latarnią wysuniętą ponad kalenicę dachu prezbiterium. Kaplice wzdłuż korpusu nawowego niskie z dachami pulpitowymi.

M.Michonowski 01.1992

c.d.

Wkładkę założył:

(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:

PSOZ Lublin

Nawa główna - chór muzyczny

Kaplica M.B. Paryskiej

Kaplica M.B. Paryskiej

Portal do kaplicy M.B.
Paryskiej

Kaplica Szaniawskich

Sklepienie nawy bocznej

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSCIOŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 13 i fot.
--------------------------	--	--

c.d.13. Nad kaplicą św. Dominika kopuła z latarenką, jak nad kaplicą Ossolińską mającą też niższy dach pulpitowy, nad kaplicą Paryską dach półstożkowy, dwuspadowy niższy. Wieże niskie nakryte dachami namiotowymi o smukłych hełmach, kruchta niska nakryta dachem dwuspadowym przesłoniętym pseudoattyką.

Elewacje.

Fasada. Trzykondygnacyjna, dwuosiowa, zwieńczona wysokim szczytem poprzedzona kruchtą, dwoma flankującymi wieżami. Na odsadzonym cokole z kondygnacjami wyznaczonymi profilowanymi gzymсами koronowymi, zamknięta gzymsem koronującym. Na kondygnacji 3-ciej symetrycznie umieszczone okna prostokątne o półkolistych zakończeniach w profilowanym obramieniu. Szczyt schodkowy, dzielony gzymсами na pasy artykułowane gładkimi pilastrami z profilowanymi głowicami gierującymi gzymsowanie. Pasy ujęte stylizowanymi wolutami bez zaznaczonych skrętów. Szczyt wieńczy sterczynka z krzyżem ujęta analogicznymi wolutkami.

Elewacja kruchty. Dwukondygnacyjna, 1-osiowa na cokole z gzymsem okapnikowym /w połowie elewacji/, koronującym przeciągniętym z elewacji fasady, ujęta pilastrami, zwieńczona attyką, na osi wejście w formie przeszły arkadowego o półkolistym łuku w obrębie 2-giej kondygnacji, ponad którym płycina. Attyka dwuczęściowa nawiązująca do rozwiązania szczytu fasady z flankującymi sterczynkami, wolutami spinającymi płycinę ujęta pilastrami zamknięta gierowanym gzymsem ze zwieńczeniem analogicznym jak fasady.

Elewacja wież. Trzykondygnacyjne, 1-osiowe na cokole, z gzymсами kor donowymi przeciągniętymi z elewacji fasady. 2-3 kondygnacje flankowane parami płaskich pilastrów, z belkowaniem, pokryte w wieży płn. polichromią. Pilastry kondygnacji 3-ciej z głowicami nawiązującymi do korynckich. Na kondygnacji 2-giej zaznaczony w tynku kształt okna zamkniętego półkoliście - wieża płn. prostokątna blenda, - wieża pld. Na kondygnacji 3-siej prostokątny otwór dzwonnicy z półkolistym zamknięciem. Wieże nakryte dachami namiotowymi z wielobocznym elementem podzielonym na

Wkładkę założył: arkadkowe otwory dzwonnice z iglicą jako zwieńczeniem.

c.d.

M. Michoński 01.1992
(imię, nazwisko, data)

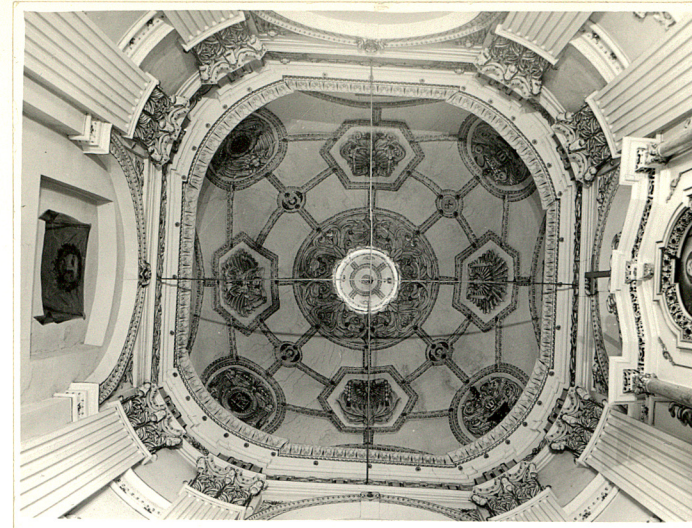
Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ Lublin

Kaplica M.B. Paryskiej
chór muzyczny

Kaplica Ruszłowska

Kaplica św. Dominika

Chór muzyczny

Kaplica M.B. Paryskiej

Kaplica św. Katarzyny

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSCIÓŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 13 i fot.
--------------------------	--	--

c.d. 13. Elewacja południowa.

Elewacja korpusu nawowego- przesłonięta rzędem niższych jak nawa kaplic, przykrytych wspólnym pulpitowym dachem. Trójosiowa. Okna wyznaczające osie sklepienie, przedzielone zadaszonymi szkarpami. Elewację wieńczy mocno wykładowany profilowany gzyms. W pd.wsch.narożniku szkarpa. Do elewacji kaplic od zachodu przylega drewniana przeszklona dobudówka, nakryta pulpitowym dachem, mieszcząca schody do podziemi.

Elewacja prezbiterium przesłonięta, cofnięta w stosunku do rzędu kaplic bocznych - kaplicą Firlejów oraz wschodnim skrzydłem klasztornym. Kaplica Firlejów jednoosiowa, flankowana płaskim boniowaniem i zwieńczona belkowaniem. Na osi duże okno, półkoliście zamknięte, ujęte arkadą z płaskorzeźbioną archiwoltą z motywami spłaszczonej plecionki. Nad belkowaniem zwieńczenie w formie kartusza utworzonego przez dwie silnie stylizowane

Kaplicę pokrywa kopuła obita blachą z wieloboczną laterenką zwieńczoną cebulastym hełmem.

Elewacja wschodnia utworzona jest przez kaplicę Tyszkiewiczów dobudowaną do prosto zamkniętego prezbiterium. Dwukondygnacyjna, jednoosiowa od płn. i pld., dwuosiowa od wschodu. Górną kondygnację kaplicy tworzy wysoki wielobok, mniejszy od dolnej. Od wschodu u podstawy górnej kondygnacji dwie wieloboczne sterczynki - laterenki zdobione ślepymi arkadami. Kaplicę nakrywa spłaszczona kopuła z niską wieloboczną laterenką. Za kopułą częściowo przesłonięty szczyt prezbiterium, zdobiony dekoracją w formie symetrycznie umieszczonych spływów. Na osi szczytu pilaster - pas zakończony sterczynką - obeliskiem.

Elewacja północna.

Elewacja korpusu nawowego z rzędem kaplic jak na elewacji południowej, analogicznych, o nieco zmienionym rzucie.

Elewacja prezbiterium przesłonięta kaplicami: M.B.Paryskiej, Ruszlewskiej i Katarzyny Ossolińskiej

M.Michoński 01.1992

Wkładkę założył:
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów:
PSOZ Lublin

Sklepienie nawy głównej

Sygnaturka

Elewacje kaplic pd.

Epitafium pod chórem
muzycznym

Fresk "Sąd Ostateczny"

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOSCIOŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 13
--------------------------	--	---

c.d. 13.

Elewacja kaplicy Paryskiej gładko otynkowana, przepruta 4 sklepieniami otworami okiennymi /po 2 od wschodu i zachodu/, zwieńczone nieznacznie wyładowanym gzymsem koronującym. Kaplica Ruszlewska najmniejsza usytuowana między Paryską a Ossolińskiej, niesymetryczna, jednoosiowa, gładko tynkowana. Kaplica Katarzyny Ossolińskiej dwukondygnacyjna, jednolicie artykułowana architektonicznie. Symetryczna, jednoosiowa. Oś wyznacza sklepione okno w wyciętej arkadzie, opięte dwoma pilastrami zwieńczonymi odcinkami belkowania. Elewację wieńczy wąski, drobno profilowany gzyms.

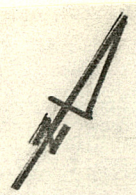
Wnętrze: Hala trzynawowa, trójprzęsłowa /9-polowa/, z rzędem otwartych kaplic wzdłuż naw bocznych oraz ~~trzech~~ kaplicami dostępnymi z prezbiterium.

Prezbiterium trójprzęsłowe. Artykulację architektoniczną ścian tworzą trzy przęsła arkadowe, ślepa, oddzielona pilastrami dźwigającymi gierzowane sfazowane belkowanie. Trzony pilastrów gładkie, głowice zdobione stylizowanymi liśćmi akantu. Prezbiterium od nawy oddziela potężny filar, na którym wsparty obniżony szeroki łuk tęczy. Czoło łuku i podłucze zdobione sztukateriami. Nawa główna artykułowana analogicznymi pilastrami i belkowaniem jak w prezbiterium, nakryta sklepieniem krzyżowym ze zwornikami. W zachodniej części kościoła uskokowy chór muzyczny wsparty na trzech przęsłach odpowiadających szerokością nawie głównej i bocznym. Kaplice boczne dostępne przez jednakowe wysokie przęsła, których łuki wsparte na filarach z prostym belkowaniem. Wnętrza kaplic ze stosunkowo oszczędną artykulacją architektoniczną. Znacznie bogatszą mają kaplice Firlejów, Ossolińskiej, Tyszkiewiczów i Paryska. Kaplica Ossolińskiej nakryta kopułą na pendentywach z 8-boczną latarnią. W narożach pilastry z kapitelami w typie renesansu lubelskiego wspierające pełne belkowanie. Kopuła pokryta sztukaterią z motywami listew tworzących wieloboki. Kaplica Firlejów na planie kwadratu, nakryta kopułą tym sklepieniem z latarenką. Ropczłonkowana niszami ujętymi po bokach kanelowanymi pilastrami.

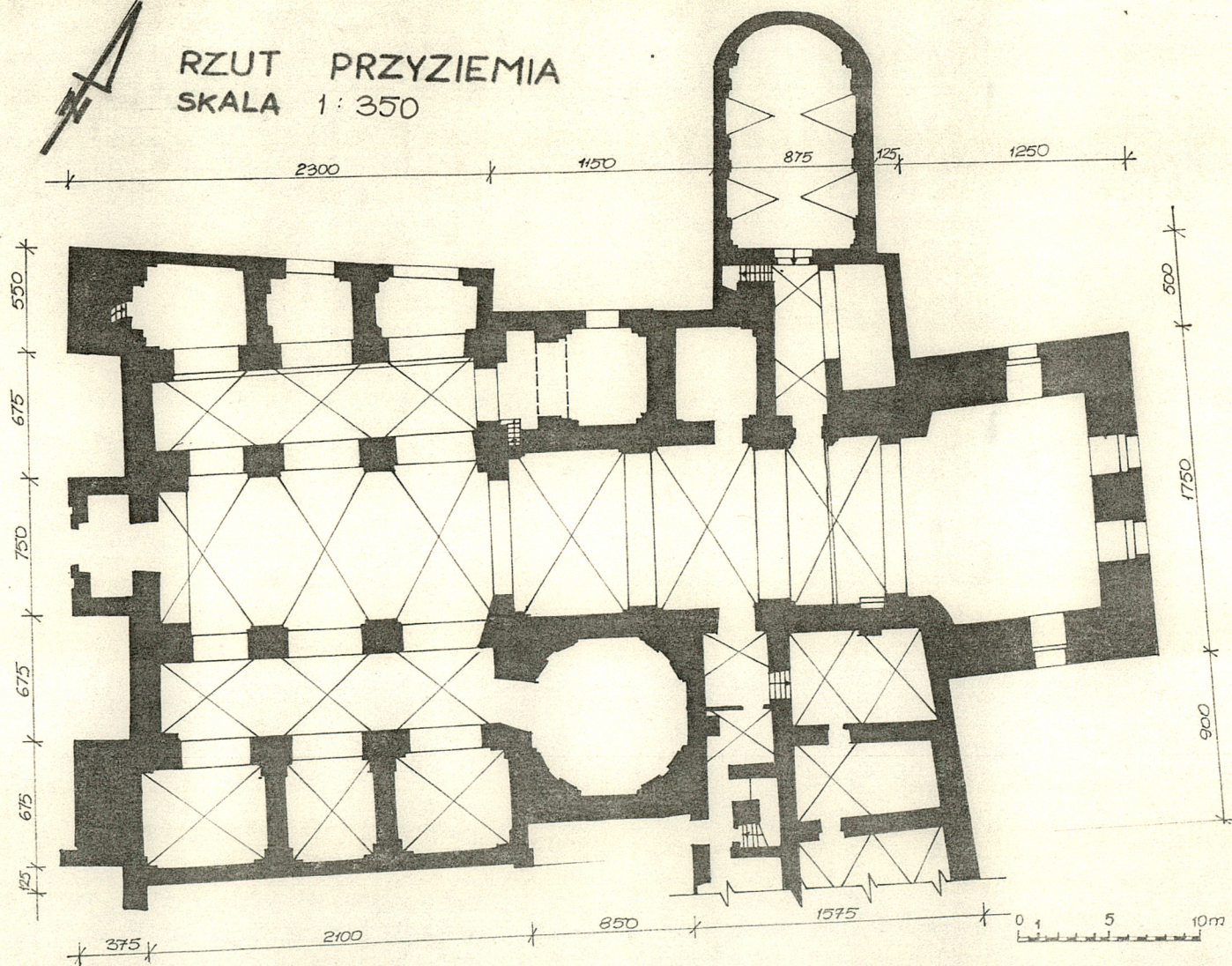
c.d.

Wkładkę założył: M. Michoński 01.1992.....
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ Lublin

RZUT PRZYZIEMIA
SKALA 1:350

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIOŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 13, c.d. 21
--------------------------	--	--

c.d. 13.

z głowicami pokrytymi malowaną sztukaterią. Na pilastrach łamane belkowanie. Podniebie kopuły pokryte stiukową siatką, utworzoną z wieloboków i owali. Kaplica Tyszkiewiczów na planie kwadratu, przedzielona pilastrami z głowicami w formie liści akantu, wspierającymi pełne belkowanie z silnie wyładowanym gzymsem. W polach między oknami płaskorzeźby przedstawiające Salomona, Jeremiasza, Dawida, Ezechiela i Izajasza. Na podniebiu fresk "Sąd Ostateczny" Muszyńskiego /?/. Ponadto kaplica pokryta jest dekoracją stiukową. Do wnętrza kaplicy Paryskiej prowadzi jednoosiowy portal z popiersiem fundatorki na osi. Boki flankują kompozytowe pilastry wspierające, gierowane pełne belkowanie. Nad łukiem arkadowym drapane podtrzymywane przez aniołki. Wnętrze kaplicy artykułowane korynckimi pilastrami, wspierającymi gierowane belkowanie obiegające kaplicę. Sklepienie kaplicy pokryte sztukatorską dekoracją o motywach rocaillu i kratki regencyjnej. W stiuki wkomponowane są freski ze sceną ofiarowania Drzewa Krzyża Sw. Dominikanom.

Wyposażenie. Ołtarz główny barokowy - XVIII w., chór organowy 1758, organy - 1800. Ołtarze boczne: 1741 - kaplica Pana Jezusa Ukrzyżowanego, snycerz Andrzej Ankiewicz, 1767-8. - kaplica Ruszłowska snycerz Johan Praxell, przed 1761 - kaplica N.M.P. warsztat puławski, 1861 - kaplica Tyszkiewiczów, snycerz Chołodowski. XVIII w. - kaplica Paryska. Nagrobek Firlejów w kaplicy Firlejów 1526 - 1572.

Instalacja: Elektryczna podtynkowa.

c.d.21.Archiwum Diecezjalne w Lublinie: Boniewski K. Opis diecezji lubelskiej, 1845 r., sygn.259; Akta kościołów parafialnych i nieparafialnych oraz kaplic. Kościół OO.Dominikanów, sygn. IV b.Rep.60; Akta kościoła po Dominikańskiego w Lublinie z l.1886-1915, sygn.IV b.

Archiwum Państwowe w Lublinie: A.m.b. 1874-1915, sygn.6981, A.m.b.Akta Specialia dotyczące się Dominikańskiego kościoła i funduszków w Lublinie z l. 1822-1852, sygn.2358.

c.d.

Wkładkę założył: M.Michoński 01.1992
(imię, nazwisko, data)

PSOZ Lublin

Miejsce przechowywania negatywów:

1. Miejscowość LUBLIN	2. Obiekt (nazwa jak w karcie) KOŚCIOŁ OO.DOMINIKANÓW	3. Zawartość wkładki (nazwa obiektu lub materiału uzupełniającego) c.d. 21, 22, 23
--------------------------	--	---

- c.d. 21. Wojewódzka i Miejska Biblioteka im. H.Łopacińskiego w Lublinie. Zbiory specjalne: Różne umowy i kontrakty Dominikanów Lubelskich z l. 1681 - 1811, sygn. 1770; Księga Expensy Konwentu Dominikanów w Lublinie z l. 1653-1693, sygn. 1215.
- c.d. 22. "Studia nad historią Dominikanów w Polsce 1922-1972. T.I. Wawa 1975.
Karczewska K., Dekoracja renesansowa kościoła OO.Dominikanów w Lublinie na tle renesansowej dekoracji architektonicznej budowli kościelnej typu lubelskiego. Pr.mgr KUL 1979.
Knothe Z., Kościół Sw. Stanisława i klasztor dominikański w Lublinie /W:/ "Gazeta Lubelska" R.III. Lublin 1947, nr 38.
Kowalczyk J., "Turobińsko-zamojski murator Jan Wolff oraz jego dzieła na Lubelszczyźnie. BHS 1962, z.1.
Majewski K., O działalności kilku muratorów lubelskich z l. 1571-1625 /W:/ "Sztuka około roku 1600". W-wa 1975.
Michoński M., Kościół OO.Dominikanów p.w. Sw. Stanisława bpa w Lublinie. Dokumentacja naukowo-histeryczna. PPPKZ O/Lublin 1981 /maszynopis/.
- c.d. 23. Tygodnik ilustrowany, t.IV. 1891 r. - widok na kościół od ul. Podwala, rys. Wł.Sandecki.
Fot. Kościoła dominikańskiego od ul. Podwale z 1933 r. /zbiory BDZ Lublin/.

Wkładkę założył: Marek Michoński 01.1992 r.
(imię, nazwisko, data)

Miejsce przechowywania negatywów: PSOZ Lublin